

LLUÍS ALSEDA

La magnitud de la tragèdia

per LLUÍS ALSEDA i JOAQUIM ALOY

L'estiu de 1975 era perfectament sospitable que els desperfectes de la casa Lluvià que podíem veure des del carrer eren només la punta d'un iceberg que amavaga d'altres estralls molt més grossos i no gens casuals. Per esbrinar-ho no ens quedava més remei que entrar dins de la casa. Ho vam fer proveïts d'una màquina de fotografiar (la del Lluís) amb la finalitat de retratar les destrosses que intuïem que veuríem i intentar esbombar als quatre vents aquell atac al nostre patrimoni. Aleshores teníem les corresponsalies d'alguns diaris i setmanaris de Barcelona, gairebé l'únic refugi on poder escriure amb certa llibertat sobre la política municipal.

El dia triat va ser un dijous. L'hora, les dues de la matinada. La banda municipal feia estona que havia ofert un concert al Passeig i ja quedaven pocs vianants pels carrers. Amb la finalitat que no fóssim vistos ens vàrem situar un a la banda del Passeig i l'altre al cantó de la plaça de la Independència. Tots dos anàvem proveïts de sengles mocadors blancs que calia enlairar quan no diviséssim ningú. (Ara, quan tots dos recordem això, ens tronxem de riure, però aleshores no les teníem pas totes). Quan ambdós mocadors estaven enlaire, vàrem arrencar a córrer cap a la finestra que prèviament havíem seleccionat i ràpidament vam entrar-hi.

Un cop a dins, i amb l'ajut d'una llanterna, vàrem poder comprovar de seguida que les nostres sospites no només es confirmaven sinó que quedaven àmpliament superades: el terra era un munt immens de runa, amb nombrosos vidres trencats i trossos de totxo i de guix de totes mides i ple de bassals d'aigua. El guix de les parets, deteriorat per la humitat, semblava a punt de caure a clapes. A dalt, l'espectacle que s'observava encara era més escuri-

dor: els sostres estaven rebentats i deixaven veure bigues nues, trossos d'encanyissat penjant i, en darrer terme, a través de la teulada esbotzada, el cel estelat. Vàrem anar recorrent totes les habitacions de la planta baixa, mentre sentíem la cuixidera de la runa en trepitjar-la. L'espectacle era el mateix arreu. La càmera fotogràfica no sabia quin objectiu triar de tantes imatges colpidores com es podien captar. Finalment, vam pujar al primer pis, però un cop dalt, i veient que el tros de sostre que quedava semblava molt insegur, vam decidir recular. Acomplerta la tasca —fotografiar aquelles destrosses—, vam obrir la finestra i, un cop segurs de no ser vistos, vam sostir al carrer.

De tornada, mentre comentàvem l'operació, tots dos coincidíem que era imprescindible aconseguir tenir una visió precisa de la teulada des d'un lloc elevat, ja que des de baix —ni tan sols des de l'interior de l'edifici, i menys a la nit— no teníem prou perspectiva per avaluar-ne els danys. Així doncs, l'endemà a la tarda vàrem trucar a la porta d'un dels pisos de l'edifici on hi ha la Mútua General d'Assegurances, que té l'entrada per la plaça de la Independència, des d'on creïem que podríem tenir una bona panoràmica de la teulada. A la senyora que ens va obrir la porta li vam dir que érem periodistes de La Vanguardia —això sempre ha donat molta confiança—, que estàvem fent un reportatge sobre el Casino i que volíem retratar-lo des de dalt. La senyora, que es va mostrar molt amable, ens va deixar les claus del terrat.

A dalt va ser quan realment vam poder veure la magnitud de l'intent de destrucció de la casa d'en Lluvià. La impressió que ens va produir veure la teulada esventrada pels quatre costats va ser enorme. Allà, al centre de la ciutat, al costat d'un Pas-

LLUÍS ALSEDA

Joaquim Aloy i Lluís Alsedà entraren furtivament a la casa Lluvià el 1975 i hi constataren una crua realitat

seig curull de ciutadans que s'hi passejaven o que hi prenien la fresca, s'estava cometent amb premeditació, traïdora i tota la mala bava del món —i sense que gairebé ningú no ho sospités— un atemptat gravíssim contra un edifici modernista.

Des d'allà es van tirar les fotos que farien la seva petita història, les fotos que vam intentar fer arribar arreu —i en bona part ho vam aconseguir— per tal que tothom prengués consciència de la gravetat del

fet i de la urgència d'una actuació immediata per poder salvar la casa. Les fotos de l'interior no les podíem publicar ja que hauríem pogut tenir seriosos problemes legals. Vam publicar només les exteriors i encara sense posar el nom del fotògraf, que era el Lluís. L'impacte que van causar va ser considerable, i fins i tot algunes emissores de ràdio de Barcelona varen fer-se'n ressò. Va arribar un moment en què ja vam perdre el control de la difusió que se'n feia. No cal dir com això ens satisfieia.

CEILHIT

CALEFACCIÓ ELÈCTRICA INTEGRADA
TECNICA, CONFORT I ECONOMIA
Un habitatge intel·ligent amb tecnologia domòtica!!

CALEFACCIÓ ELÈCTRICA INTEGRADA

TECNICA, CONFORT I ECONOMIA

Un habitatge intel·ligent amb tecnologia domòtica!!

CALEFACCIÓ ELÈCTRICA INTEGRADA

TECNICA, CONFORT I ECONOMIA

Un habitatge intel·ligent amb tecnologia domòtica!!

ELECTRICA FORN
Distribuidor oficial zona Lleida
C. Major, 55. Tel. 973 55 61 07
Sant Guim de Freixenet (Lleida)

MOELCA, S.A.
Instal·lador oficial zona Bages
Cra. d'Igualada, 15. Tel. 872 03 04
Manresa

ELECTRICA CERVANTES
Instal·lador oficial zona Bergueda
Lluís Millet, 23. Tel. 821 38 31
Berga